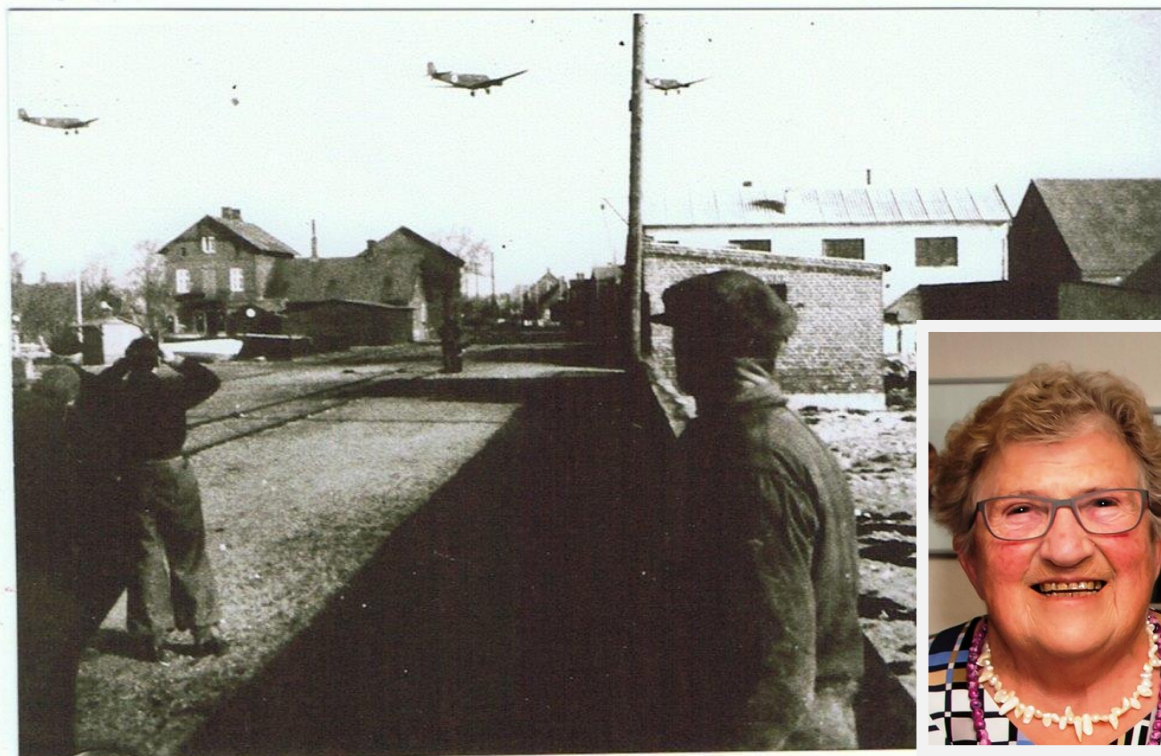

75 året for Danmarks Besættelse: Inger fortæller lokale historier fra børnehøjde – 1. del

*Foto: Tyske flyvere over Hou 9. april 1940/venligst udlånt af William Holstein Rathlou
Portræt af Inger Sørensen: Brian Dalager*

Inger Sørensen blev født i september 1931 på en gård i Højby lidt uden for Hou som den ældste af 4 søstre. Selv ude på landet blev livet og barndommen præget af nærkontakt med tyske soldater og krigens mangel på varer. Hun havde aldrig set en flyvemaskine før, og nu blev hun tillige præsenteret for en spærreballon, som næsten torpederede huset og en lyttepost i nabolaget, som var bevogtet af soldater med geværer. De kommende måneder bringer vi uddrag af hendes erindringer

1939

Jeg var blevet så gammel, at jeg kunne forstå, når far og mor snakkede om, at noget var under optrevling ude i verden, og at det ikke var så godt. Vi havde ikke elektrisk lys, kun petroleumslamper. Det gjaldt både inde i stuehuset og ude i stalden. Flere ejendomme i Højby havde lagt kraft ind, men ikke lys. Jeg ved ikke, om opfordringen kom fra højere sted, eller om det var husmændene selv, der var klar over, at det var på tide at få strøm indlagt, inden der eventuelt brød en krig ud, for så vidste de jo godt, at det kunne blive svært at få materialer. Så far og mor og deres tre naboer gik sammen om at få det her "lys" lagt ind. Det skete i løbet af sommeren, og jeg glemmer aldrig det øjeblik, hvor der kom lys i lampen bare ved at trykke på en knap. At det kunne lade sig gøre; det var helt utroligt. Det skulle jo vise sig, at det var en yderst god beslutning, eftersom 2. verdenskrig brød ud d. 1. september 1939.

1940

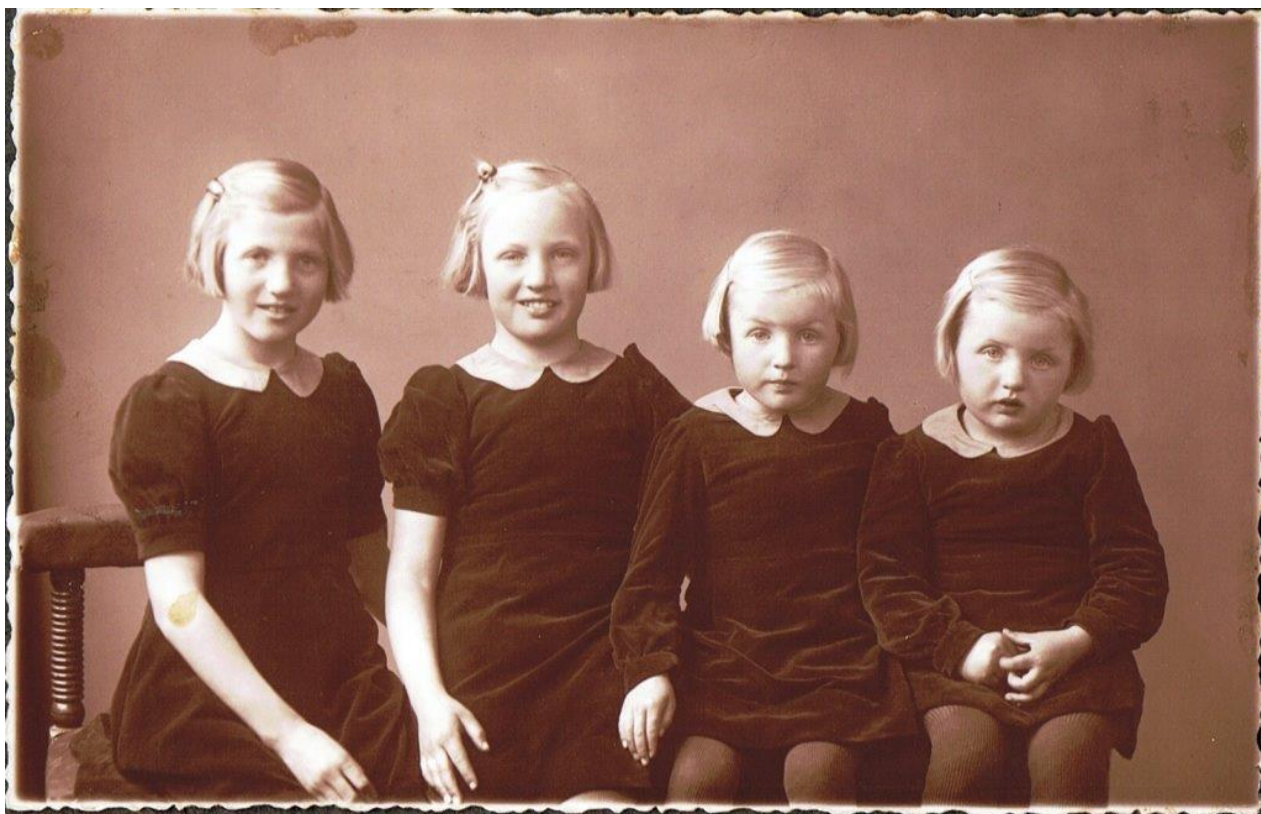
Tidligt om morgenen d. 9. april skete der noget forfærdeligt. Da vågnede hele Danmark ved et enormt spektakel, som viste sig at stamme fra flyvemaskiner. Luften var simpelthen fuld af store tunge maskiner, og de fløj lavt – nogle så lavt at de fløj under telefonrådene. Alle var

Redigeret af Jette Merete Axelsen

forskrækkede. Ingen vidste, hvad der var ved at ske, men som dagen skred frem, blev det jo kendt overalt i landet. Det gik jo lidt langsommere den gang. Husk lige på, at det jo var længe før fjernsynets tid. Inden aften havde hele Danmarks befolkning på en eller anden måde fået at vide, at alle vinduer skulle mørklægges – også i staldene. Det var et problem, for ingen lå inde med mørklægningspapir. Jeg kan huske, at min far hængte en sæk op omkring lampen i stalden. Vi kunne lige se til at komme omkring, men heller ikke mere. Og inde i stuehuset havde mor hængt et mørkt tæppe op i dagligstuen, og i de andre rum, køkken og sovekammer, fik vi bud om endelig ikke at tænde lys. Det var en grim oplevelse husker jeg.

En sommermorgen, hvor jeg var på vej til skole, var der stor opstandelse et sted mellem Højby og Fensten. Der holdt masser af tyske soldater, lastbiler og tanks. Vi kunne kun komme forbi ved at trække cyklerne ud på marken. Soldaterne var fuldstændigt ligeglade med os. Vi var bange, for vi vidste jo ikke rigtig, hvad der foregik, og vi var jo ikke så gamle. Det viste sig, at de skulle bygge en lyttepost og en barak, som de skulle bo i. Lytteposten skulle bruges til at holde udkig efter engelske flyvemaskiner. For gjorde der det, skulle de jo skydes ned. Der stod altid en tysk soldat med gevær over skulderen oppe i tårnet for at holde udkig – både dag og nat. Ude ved vejen gik der endnu en soldat med gevær for at holde vagt. Vi børn var ikke særlig stolte ved at skulle forbi, og det skulle vi jo flere gange om dagen på vej til og fra skole i Fensten.

Det var også i krigens begyndelse, at en løsreven spærreballon helt fra England næsten torpederede huset. Den kom så tæt på, at den rev ledningerne over mellem huset og telefonpælen på vejen. Det var noget af en forskrækkelse.

Familien Andersen fra Højbys fire døtre. Fra venstre: Inger, Elna, Nanna og Herdis. 1940/venligst udlånt af Inger Sørensen

Skulle nogen ligge inde med fotos og/eller beretninger om Hou under besættelsen, er man velkommen til at kontakte redaktionen